

До 85-х роковин Голодомору

«І ПАМ'ЯТІ СВИЧА НЕ ЗГАСНЕ...»

*Схиліться! Свічку запаліть.
Хто у молитві, хто у серці чуїте,
Як кам'яніє краю біль століть.
Навіки до тридцятих ми прикуті...*

24 листопада все українство по всьому світу у смутку і скорботі доземно схиляє голови, вшановуючи пам'ять мільйонів українців, які загинули під час Голодомору 1932-1933 років, засуджуючи творців цієї чорної сторінки в історії України.

Відкриті архівні документи ще і ще раз засвідчують, що авторами геноциду, штучного голодомору, фізичного знищення народу стали тодішня правляча влада, радянський політичний режим.

Незважаючи на плин часу, розповіді очевидців цих страшних подій не втратили гостроти, вражають нащадків моторошними подробицями людської жорстокості та відчаю. Ці факти вкарбовуються в пам'ять... В одвічну пам'ять землі...

Щохвилини з вересня 1932 року по липень 1933-го помирали щонайменше 17 осіб, щогодини - більше 1000, щодня - понад 24 тисячі. За десять місяців Україна втратила майже чверть свого населення. В голодомор, за оцінками дослідників, померло від 7 до 10 мільйонів чоловік. Голодне лихоліття найбільше вразило дітей. Третина всіх померлих від голоду - діти...

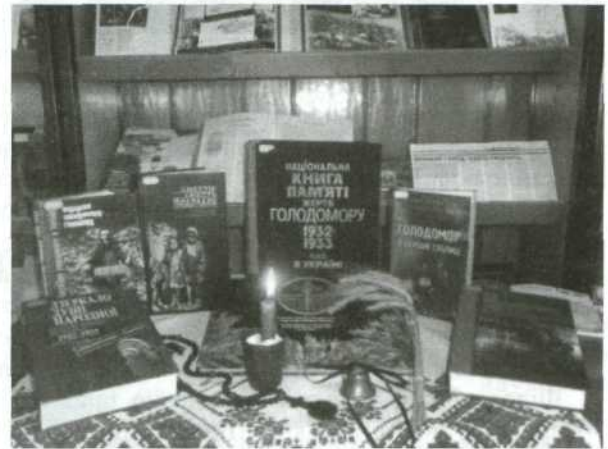
А тому варто робити все, щоб наші нащадки, особливо молодь, знали про ті лихоліття, свято берегли їх у своїй пам'яті в ім'я того, щоб таке

страшне минуле ніколи не повторилось...

До 85-х роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні наукова бібліотека провела низку просвітницьких та інформаційних заходів для студентської молоді.

Крім того у читальному залі на 7-му поверсі бібліотеки

розгорнуто книжкову виставку - пам'яті «Трагічні уроки історії». Експозиція містить літературу, що розповідає про причини, перебіг та наслідки голодомору 1932 - 1933, спогади і роздуми окремих свідків тих трагічних подій, документи з розсекречених архівів, коментарі та огляди науковців-дослідників голодомору, матеріали наукових конференцій, художньо-документальні книги відомих українських письменників. Один із розділів виставки присвячений хроніці голодоморів і політичних репресій на Поділлі.

На сайті бібліотеки можна переглянути віртуальну виставку «Скорботна свіча пам'яті святої», приурочену цим трагічним подіям...

Голодне лихоліття 1932-1933 років - не просто історична минувшина, а незагоєна фізична і духовна рана українського народу, яка пекучим боєм пронизує пам'ять багатьох поколінь. Сьогодні треба говорити про минуле задля майбутнього.

Голодомор!

Ти кажеш не було голодомору?

І не було голодного села?

А бачив ти в селі пусту комору,

З якої зерно вимили до тла?

Як навіть вариво виймали з печі

І забирали прямо із горшків,

Окрайці виривали з рук малечі

І з торбинок нужденних стариків?

Ти кажеш, не було голодомору?

Чому ж тоді, як був і урожай,

Усе суціль викачували з двору.

- Греби, нічого людям не лишай!..

Я бачив сам у ту зловісну пору

І пухлих, і померлих на шляхах.

І досі ще стоять мені в очах...

А кажеш - не було голодомору!

Д. Білоус

*О.М. Великосельська,
бібліотекар НБ ХНУ*